

บทที่ ๕
บทสรุปการวิจัย , อภิปรายผลการวิจัย
และข้อเสนอแนะ

บทสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหา, อุปสรรค และแนวโน้มของอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก อัญมณีและเครื่องประดับของภาคเหนือตอนบน ในบทสรุปผลการวิจัยครอบคลุมสาระดังนี้ วัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ
2. เพื่อศึกษาแนวโน้มของการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ
3. เพื่อศึกษาความต้องการของตลาดทั้งในและตลาดต่างประเทศที่มีต่อรูปแบบอัญมณี และเครื่องประดับ

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดความต้องการที่นำมาศึกษาใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรตัวอย่าง โดยทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับที่ส่งออกโดยตรงทั้งจำนวน 6 ราย และ ผู้ประกอบการที่ไม่ได้ส่งออกโดยตรงอีกจำนวน 14 ราย รวมเป็นทั้งสิ้น 20 ราย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น

5 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เนื่องจากการลักขโมย
- ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับบุคลากร ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการลักขโมย
- ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการลักขโมย
- ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับหารูปแบบอัญมณี และเครื่องประดับ ตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
- ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ โดยการหาค่าอัตราเรื้อยละ การทดสอบ Friedman Test for Two way analysis of variance by Rank การทดสอบ The Fisher Exact Probability Test การทดสอบหาค่า Chi-Square การวิเคราะห์หาค่ากำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) และได้ทำการทดสอบข้อสมมติฐาน 4 ข้อดังนี้

- H_0 : ปัญหาที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเนื่องจากการลักขโมยไม่ใช่ปัญหา ด้านเงินทุน และด้านการผลิต
- H_1 : ปัญหาที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเนื่องจากการลักขโมยได้แก่ปัญหา ด้านเงินทุน และด้านการผลิต

H0 : อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเนื้อ การส่งออกไม่แตกต่างกัน

H1 : อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเนื้อ การส่งออกแตกต่างกัน

H0 : อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออกของภาคเหนือมี แนวโน้มการขยายตัวลดลง ในปี 2535

H1 : อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออกของภาคเหนือมี แนวโน้มการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ในปี 2535

H0 : ตลาดในประเทศไทย และตลาดต่างประเทศมีความต้องการรูปแบบอัญมณี และเครื่องประดับไม่แตกต่างกัน

H1 : ตลาดในประเทศไทย และตลาดต่างประเทศมีความต้องการรูปแบบอัญมณี และเครื่องประดับแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ในภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ก่อให้สำคัญที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด รองลงมา ได้แก่ ปัญหาด้านการผลิต และด้านเงินทุน

ปัญหาที่สำคัญทางด้านการตลาด ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อการส่งออก ได้แก่ ปัญหาด้านราคากำไร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

ปัญหาทางด้านราคากำไร ของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ได้แก่ การขาดแคลนทรัพยากรากไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่สำคัญในการผลิตเครื่องประดับ

ปัญหาทางด้านราคากำไร ของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ได้แก่ การขาดแคลนทรัพยากรากไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่สำคัญในการผลิตเครื่องประดับ

ปัญหาทางด้านราคากำไร ของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ได้แก่ การขาดแคลนทรัพยากรากไม้ ซึ่งเป็นวัสดุที่สำคัญในการผลิตเครื่องประดับ

สำหรับปัญหาผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกได้แก่ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีไม่ได้มาตรฐาน และรูปแบบไม่ตรงกับความต้องการของลูกค้า

ปัญหาซึ่งทางการจัดจำหน่ายของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกได้แก่ การหาตลาดที่แน่นอนไม่ได้ และขาดช่องทางประเทศที่ลั่งช้อปสินค้าไม่ได้เพียงพอ

ปัญหาการส่งเสริมการขาย ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกได้แก่ไม่ทราบแหล่งที่จะนำสินค้าไปแสดงในต่างประเทศ และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐบาล

ปัญหาด้านเงินทุนของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อการส่งออกได้แก่การขาดแคลนแหล่งเงินกู้ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ และอัตราดอกเบี้ยสูง อีกทั้งมีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอ

ปัญหาด้านการผลิตของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกส่วนใหญ่ได้แก่ ขาดแคลนช่างฝีมือแรงงาน ขาดแคลนนักออกแบบ และขาดแคลนวัสดุดีบุรุษ เกษทอัญมณี

2. อุปสรรคในการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ

อุปสรรคส่วนใหญ่ของสินค้าอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อการส่งออก ได้แก่ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งออกของไทย

อุปสรรคด้านระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งออกของไทยได้แก้ไขตอนการส่งออกยุ่งยากทำให้เสียเวลา

อุปสรรคด้านกฎหมายกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่กฎหมายลิขสิทธิ์ ผิเศษทางการค้า (GSP)

3. แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเนื้อการลังออก
แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมอัญมณี เพื่อการส่งออก ในปี พ.ศ.

2535 มีแนวโน้มลดลง อัตราธ้อยละ 1.1

แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ เพื่อการส่งออก ในปี พ.ศ. 2535 มีแนวโน้มลดลง อัตราธ้อยละ 0.45

4. รูปแบบอัญมณี และเครื่องประดับตามความต้องการของตลาดทั้งในประเทศ และตลาดต่างประเทศ

พบว่ากลุ่มตลาดในประเทศไทย และ ตลาดต่างประเทศ ต้องการสั่งซื้ออัญมณีและเครื่องประดับเดกด้านนี้ ประเทศไทยเมริการส่วนใหญ่สั่งซื้อเครื่องประดับรูปแบบขนาดใหญ่ และ กลุ่มประเทศยุโรป, เอเชีย และกลุ่มประเทศไทยส่วนใหญ่สั่งซื้อเครื่องประดับโดยไม่เจาะจงขนาดของเครื่องประดับ

5. การสั่งซื้ออัญมณีของกลุ่มประเทศต่างๆ จากอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อการส่งออก

พบว่ากลุ่มประเทศเมริการ, ยุโรป, เอเชีย และกลุ่มประเทศไทยส่วนใหญ่ สั่งซื้ออัญมณีทั้งหมด

6. การเลือกซื้อเครื่องประดับของประเทศไทยในกลุ่มต่างๆ จากอุตสาหกรรม อัญมณี และเครื่องประดับ เพื่อการส่งออก

พบว่าทุกกลุ่มประเทศที่สั่งซื้อเครื่องประดับ จากอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเหมือนกันได้แก่ เครื่องประดับที่เป็นแหวน

7. การสั่งซื้อตัวเรือนของเครื่องประดับของกลุ่มประเทศต่างๆ จากอุตสาหกรรม อัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออก

พบว่ากลุ่มประเทศเมริการ และยุโรปส่วนใหญ่สั่งซื้อตัวเรือนของเครื่องประดับชนิด ทองคำ 18K และ 14K ส่วนกลุ่มประเทศเอเชีย และไทยส่วนใหญ่สั่งซื้อตัวเรือนของเครื่องประดับชนิด ทองคำ 24K

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหา , อุปสรรค และแนวโน้มของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกในภาคเหนือตอนบน อภิปรายผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ปัญหาของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออก

ปัญหาของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกได้แก่ปัญหาทางด้านการตลาด ซึ่งการอภิปรายผลในที่นี้จะขออภิปรายตามหลักขั้นพื้นฐานของส่วนผสมทางการตลาด โดยศาสตราจารย์ E.Jerome Mc Carthy ได้แบ่งองค์ประกอบปัจจัยพื้นฐานทางการตลาดไว้เป็น 4 ประการ เนื่องจากลินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จัดเป็นลินค้าเลือกซื้อ(Shopping Goods) โดยผู้ซื้อมักจะทำการเบรียเที่ยนก่อนการตัดสินใจซื้อ ปัจจัยที่ใช้ในการเบรียเที่ยบ ได้แก่ ความเหมาะสม, คุณภาพ, ราคา และรูปแบบ และปัจจัยที่ประสบปัญหามากที่สุด ได้แก่ปัญหาด้านราคา โดยมีการขายต่อราคากันเอง กลยุทธ์ด้านราคา(Price Strategy) สำหรับลินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ราคากจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับคุณภาพ, รูปแบบของลินค้า และลักษณะเป้าหมายเป็นหลัก ปัญหาสำคัญรองลงมา ได้แก่ปัญหาผลิตภัณฑ์ โดยผลิตภัณฑ์มีคุณภาพต่ำไม่ได้มาตรฐาน และกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์(Product Strategy) คือความมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้แตกต่างกันทางด้านรูปแบบ คุณภาพ และราคา เพื่อให้ลูกค้าสามารถเบรียเที่ยนก่อนการตัดสินใจซื้อ ได้ตามต้องการ สำหรับปัญหาการส่งเสริมการขายซึ่งปัจจัยที่ประสบปัญหามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านไม่ทราบแหล่งที่จะไปแสดงลินค้าในต่างประเทศ และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาคราชการ ส่วนกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการขาย(Promotion Strategy) จะใช้เครื่องมือโฆษณาประเภทนิตยสาร ที่สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย การส่งเสริมการขายเน้นการจัดแสดงลินค้า ณ. จุดขาย โดยพนักงานขาย ต้องสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับลินค้า และมีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจลูกค้า กลยุทธ์ด้านจัดจำหน่าย(Distribution Strategy) จำนวนผู้ค้าปลีก ใช้วิธีการจัดจำหน่ายแบบเลือกสรร(Selective Distribution) กล่าวคือ เลือกผู้ค้าปลีกจำนวนน้อยที่มีคุณสมบัติทางด้านต่างๆ เหมาะสม เช่น ทำเลที่ตั้ง ความสามารถในการขาย เป็นต้น

ส่วนปัญหาทางการผลิต ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าปัญหาด้านการผลิตของตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออกประสนปัญหาคุณงานโดยขาดแคลนช่างฝีมือแรงงาน อีกทั้งมีการย่างตัวคนงาน ซึ่งปัญหาดังกล่าววน้อจากทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นแล้ว ยังทำให้คุณภาพของลินค้าไม่ได้มาตรฐาน ส่วนปัญหาทางด้านวัสดุดิบของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออกประสนปัญหาด้านขาดแคลนวัสดุดิบประเภทอัญมณีลับนับวันปัญหานี้จะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากวัสดุดิบนี้เป็นทรัพยากรที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมีจำนวนจำกัดในขณะที่ความต้องการมีเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรจะแสวงหาแหล่งวัสดุดิบสำรองเอาไว้ เช่นแหล่งวัสดุดิบในประเทศไทย เช่นเมือง เวียดนาม และมั่งค่า

อุปสรรคในการส่งออกของลินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกของไทย ได้แก่ระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งออก ซึ่งขั้นตอนการส่งออกยุ่งยากทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่าย โดยต้องนำลินค้าไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจ และทำรูปพรรณลักษณะของลินค้า ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวต้องใช้เวลานาน นอกจากนี้ยังไม่มีการรับประกันลินค้าในการที่ลินค้าที่อยู่ในความดูแล ของเจ้าหน้าที่ศุลกากร เกิดการสูญหาย หรือ ชำรุดซึ่งก่อให้เกิดความกังวล หรืออาจเกิดความเสียหายต่อผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออกได้ เนื่องจากลินค้ามีมูลค่าสูง อุปสรรคที่สำคัญอีกด้านคือการที่ประเทศไทยไม่มีระบบนาฬิกา Carnair System ซึ่งเป็นการส่งออกโดยรัฐบาลเป็นผู้ค้าประกัน เช่นการนำลินค้าไปขายในต่างประเทศที่เรานำลินค้าไปจำหน่ายจะเรียกเก็บภาษีทันที แต่ถ้า

เรามีระบบดังกล่าว ผู้ส่งออกลินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ก็ยังไม่ต้องชำระภาษีให้กับประเทศไทยส่งออกนั้น จนกว่าประเทศไทยที่สั่งชื่อลินค้านั้นได้ชำระเงินให้กับผู้ส่งออกแล้ว

ส่วนอุปสรรคด้านกฎหมายกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศไทยนั้น พบว่าประเทศไทย สวิสเซอร์แลนด์ ไม่อนุญาตให้ประเทศไทยเข้าร่วมงานแสดงลินค้าอัญมณี และเครื่องประดับ สาเหตุเนื่องด้วยนโยบายประเทศไทยได้ตั้งกำหนดภาษีเข้ามาต่อเนื่องกันสูง

แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมอัญมณี เพื่อการส่งออกปี พ.ศ. 2535 มีแนวโน้มลดลงอัตรา 0.45% 1.1 ขณะเดียวกัน แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออกมีแนวโน้มลดลง อัตรา 0.45% สาเหตุดังกล่าวมีเกิด

จากผลการทบทองสังคมอ่าวเบอร์เซียใน พ.ศ. 2533 แต่ผลการทบทองในระยะแรกอาจเห็นผลไม่ชัดเจนเนื่องจาก การสั่งซื้อจากต่างประเทศนั้นเป็นการทำสัญญาล่วงหน้า และลินค้าบางส่วนเกย়ังไม่ได้จัดส่งไป ขณะเดียวกันในประเทศไทยก็เกิดปัญหาทางการเมืองมีการปฏิวัติทำให้นักท่องเที่ยวลดน้อยลงไป สิ่งจากสาเหตุดังกล่าวมีผลให้แนวโน้มการขยายตัวของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับเพื่อการส่งออกลดน้อยลง ในปี พ.ศ. 2536

พฤติกรรมในการซื้ออัญมณีของกลุ่มประเทศไทย โดยทั่วไปชอบอัญมณีที่เป็นของเทียม(Semiprecious stones) ในขณะที่กลุ่มประเทศไทย และประเทศไทยปั่นถือว่า การซื้ออัญมณี เป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง จึงนิยมอัญมณีที่เป็นของแท้

นอกจากนี้ การพิจารณาในการเลือกซื้ออัญมณีของชาวต่างประเทศมีข้อจำกัด GEMS 'S QUALITY ดังนี้ :

ก. สีของอัญมณี โดยกลุ่มชาวอเมริกาชอบหันทิมลีเดง เช้ม(มีสีดำเนินก้าด) ในขณะที่ชาวญี่ปุ่นชอบหันทิมลีเดง เลือดนาฬิกาป (ไม่มีสีดำ หรือสีม่วงปน) ส่วนในลินชาโอมาริกันชอบสีเช้มมาก แต่ชาวญี่ปุ่นชอบไฟลินลีน้ำเงินกำมะหยี่

ข. แสง ชาวอเมริกันให้ความสำคัญเรื่องแสง เป็นเรื่องรองในขณะที่ชาวญี่ปุ่นชอบอัญมณีที่มีแสง โปร่ง ใส

ค. ขนาด หั้งอเมริกันและญี่ปุ่นต่างก็ชอบอัญมณีที่มีขนาดใหญ่ โดยสมัยก่อนชอบอัญมณีที่มีขนาดใหญ่มากกว่า 5 กะรัต แต่ปัจจุบันอัญมณีขนาดดังกล่าวมีน้อยมาก จึงนิยมขนาดใหญ่เกิน 1 กะรัตขึ้นไป และเนื่องจากการผลิตอัญมณี และเครื่องประดับของต่างประเทศทำเป็นแบบ MASS PRODUCTION ซึ่งอัญมณีที่ต่างประเทศต้องการจึงนิยมอัญมณีที่มีขนาดเท่ากัน (calibrate) โดยมีความยืดหยุ่นได้ 5 - 10 เบอร์เซนต์

พบว่าการสั่งออกบุราคำไปยังประเทศไทย มีจำนวนน้อยมาก หรือแทนไม่มีเลยเนื่องจากประเทศไทยมี Quarts ชนิดหนึ่งที่เรียกว่า "Citrine" โดยมีสีเหลืองคล้ายกับบุราคำ ของไทยเรานั้นเอง